

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
 Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
 Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrisori nefranțate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil
 rândul cu litere garmonă.

Nou abonament

Incepând din 1 Ianuarie v. 1918 cu prețurile următoare:

pe un an 24 coroane,
 pe șase luni 12 coroane,
 pe trei luni 6 coroane.

Rugăm pe stimații noștri abonați, să binevoiască a-și reînnoi din vreme abonamentul, stăruind pentru lățirea foaiei și în cercurile cunoșcuților lor.

Abonamentele se fac prin mandat postal. Numele abonatului, locuința, precum și posta ultimă, să se scrie corect și legibil, ca cu imanuarea foaiei să nu se poată face greșeli la postă. Abonamentele se trimit Administrației foaiei «Telegraful Român» în Sibiu (Nagyszében), strada Măcelarilor 45.

Administrația.

Dar de Crăciun.

Zilele acestea camera ungăreană a avut momente de sărbătoare. S'a prezentat pe biroul său, cum am vestit, proiectul de lege pentru votul universal, reclamat timp îndelungat și la noi, la români.

A fost, nu-i vorbă, festivă ziua aceea de Vineri. Măreața clădiri a parlamentului a fost plină de lume. Aplauzele îndelungate, aprobările generale, isbuțirea expresiunii de bucurie, au făcut, din acea îndoioță zi de post, zi de sărbătoare pentru mulți.

Ziarele din capitală au zugrăvit în colori vii manifestația sentimentelor de bucurie.

Cu toate acestea, darul de Crăciun, adus parlamentului din București, n'a putut nici acum străbate în curățenia sa virginală, cum era contemplat de urzitorii săi; ci a sosit parte ciuntit, parte îmbrăcat în alte haine, care nu-i sed bine. Darul însă, cum vedem, a stârnit visor de înșilețire.

A venit *plinirea vremei*, ca să vorbim cu apostolul neamurilor, a venit plinirea vremei, și a trebuit să vină și acest dar pentru popoarele, care de mult așteptau sosirea vremei.

Suntem în anul al patrulea al răsboiului înfricoșat, cu care ne-a ceretat bunul Dumnezeu.

Armatelor noastre viteze merg din biruință în biruință. Câmpii Rusiei, ale Poloniei, muntele și dealurile Italiei răsună de strigătul de biruință al armatelor noastre.

Am biruit împărății, am luat cetăți, despre care se credea că sunt tari de nebîruit; am urcat munci și piscuri, unde rătăceau numai caprele negre și vulturii, cari se înalță în văduh, și faima armatei noastre a străbătut întreagă lumea civilizată.

Și lumea a luat altă față, altă față și alt curs în toate direcțiunile.

Puternica împărăție a Rusiei s'a prăbușit, și cu ea cuibul despoticului.

Și s'a stâns, precum fumul se stârge și s'a topit, cum se topește ceară de față focului.

Puternicii de ieri de alătăieri sunt acum umiliți.

Și s'a împlinit cuvintele din sf. evanghelie: Pogorât-au pe cei puter-

nici de pe scaune, și au înălțat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți, și pe cei bogăți i-au scos afară deșerți. (Ev. Luca, c. I. v. 52, 53).

Pogorât-au pe cei puternici de pe scaune, și în locul țarului despotic azi sed în scaunul lui exilații de odinoară, cari ca prin minune au scăpat de furci și de exilul din băile subpământene din Siberia.

A suflat duhul vremii și s'a surpat tronurile despotismului, și popoarele ajunse la libertate anunță cu glas înalt: Destul a fost din răsboi, destul sănge nevinovat a curs, acuma să fie pace!

A înălțat pe cei smeriți.

Sute de ani despotismul rusesc a oprimat orice suflare de libertate. Milioane de oameni au luat drumul dureros, plin de chin și jale al Siberiei, spre a muri în vecină robie.

Azi cei umiliți de odinoară conduc destinele Rusiei, și popoarele libere cer pace.

Exilații de odinoară s-au întors din Siberia, din țara libertății din Elveția, din America, și aici cu reprezentanții puterilor centrale chibzuesc cum să redea Europei pacea mult dorită.

Imensul imperiu al Rusiei s'a descompus, și popoarele subjugate au ajuns la libertate.

S'a format o mulțime de republiki din colosul dela nord. Ca visul lui Nabuhodonosor din Testamentul vechi, așa s'a surpat această colosală împărăție despotică.

«Și iată chip, și chipul acela era mare; și vederea lui înălțată, și vederea lui groaznică.

de cărmă. Balonul se îndreptă în direcția nord-vest. Temperatura devinea din moment în moment mai rece.

Căpitanul își desfășură mapa cu hărțile pe genunchi. Erau însemnate acolo pozițiile dușmanului, de ieri și de alătăieri. La punctul 412 se bănuia o schimbare în poziția artilleriei. Comandamentul cerea lămuriri în această privință.

Acum balonul era la 280 metri înălțime și priveliștea spre miază-ză se deschise. La dreapta se vedea înălțimele din fața cetății Belfort, la sud-vest ținutul era cam acoperit, cu tranșeele inimice. Iar direct spre miază-ză în depărtare înălțimele împădurite ale munților Jura — granița Elveției.

Căpitanul sedea comod în gondolă. Se gădea la o scrisoare pe care o primise dela nevăstă-sa. Ea era acum la părinții ei în Münich. Ii scris: «Aci nu se prea cunoaște că suntem în răsboi. Aseară am fost la teatrul...»

Se uită în depărtarea albastră, scoase un bloc de notițe și scrise pe o foie: «Iubiți mei! Vă scriu din gondola balonului...»

In acel moment sună iar dela comandanțul diviziei. Răspunse. Cu adevărat nu se putea vedea încă nimică. Punctul 412 era vizibil, dar pentru poziția din dărățul lui mai avea încă de urcat cel puțin opteci de metri. Scris mai departe:

«Capul lui de aur curat, mâinile și pieptul și brațul lui de argint, pântecele și armurile de aramă.

«Iară fluierile de fier, o parte a picioarelor de fier și o parte de lut.

«Si s'a tăiat fără de veste o piatră din munte fără de mână, și a lovit chipul peste picioarele lui de fier și cele de lut, și le-a sdrumicat pe dânsle de tot.

«Atunci s'a sfărâmăt deodată lutul, fierul, arama, argintul, aurul, și s'a făcut ca praful cel din arie vara, și le-au ridicat pe dânsle multime de vânt, și loc nu s'aflat lor, iară piatra care a lovit chipul, s'a făcut munte mare, și a umplut tot pământul.»

Prorocia aceasta, din carte a II-a a prorocului Daniil, s'a împlinit.

Era groaznic, era mare acest chip al despotismului. Capul era încoronat cu coroană de aur, hainele pe brațe, pe mijloc și pe piept străluciau de argint. Pântecele, armurile erau vărsate de aramă și picioarele de fier.

Si acest despotism a dominat veacuri de-arândul, și orice încercare de liberare era sdrobîtă.

Si a venit duhul vremii, piatra din munte, netăiată de mână, și a lovit chipul și s'a sfărâmăt, și s'a făcut ca praful din arie vara, și l-a ridicat vântul și loc nu s'aflat.

Dorul de libertate, democrația, această piatră, care a lovit chipul, s'a făcut munte mare, și a umplut tot pământul.

O adiere din acest duh al vremii am așteptat să pătrundă și în parlamentul nostru cu prezentarea proiectului pentru reforma legii electorale.

— «Sunt la 350 metri înălțime; mă găndesc la voi... Plessen a căzut alătărei la o recunoaștere. Eu sunt încă sănătos, slavă Domnului!»

Se opri. Din față-i tinerească de om abia de treizeci și cinci de ani strălucea sănătatea și increderea în sine. Voi să ia iar creionul în mână, când zări fulgerând ceva dela o depărtare de vre-o patru kilometri, — apoi și constată detunătura. Ţrapnelul plesni la vre-o trei sute de metri spre sud și la vre-o sută sub dânsul.

Telefonă: — «Se îndreptă asupra balonului foc de artillerie dintr-o poziție la două sute de metri spre sud-est de punctul 418. Poziția este într-o pădurice aproape de trecătoarea peste părău.»

Acum își îndreptă privirile ca în așteptare colo jos spre valea din dreapta pădurii. Acolo totul era încă liniștit. Tunurile grele abia se vedea ca niște umbre. Un minut... două minute trecură. Deodată dintr-un tușis isbuțni o rază de foc. O granată ţuieră în aer urcând apoi alta după ea... Căpitanul urmări curba cu atențune. Primul proiectil căzu la vro 150 de metri depărtare spre răsărit de punctul 418. Al doilea la vro zece metri, poate, alătura. Două coloane de fum negru se ridică.

Comandanțul diviziei și dete acumă legătura directă cu bateria de obuziere. Că-

FOIȘOARA

Moartea în văzduh

— Povestire din răsboi, după A. Castell —

Ceața dimineții plutea pe creștetul vospilor, pe când compania balonului cobora în galop în mică vale de lângă satul H. Macaraua cu abur era purtată înainte, apoi afetul cu învălitoarea balonului, la urmă carul cu scripetele și întregul tren.

Cuvinte de comandanță răsunau prin aerul umed al dimineții; pe livada dintre brazi se și înțepea umflarea balonului. Ofițerii descalecaseră, oamenii alergau într-o grabă ca de friguri. Trenul opriș la marginea pădurii și funile groase șerpuiau până la învelitoare, care se umfla cu incetul. În zece minute cingătoarea largă a balonului captiv era la un metru deasupra pământului.

In același timp sosi detașamentul de telegrafie ca să stabilească legătura telefonică cu comandanțul diviziei. Peste alte douăzeci de minute balonul era acum la douăzeci de metri înălțime, pe când oamenii țineau odgonul (funia groasă) și funile gondolei.

Ceața înțepea să picure, mânătă de un vânt ușor. Ofițerul de statmajor era

așteptat. Drumul militar ducea prin pădurea dela răsărit. Pe acolo trebuia să seosească. Ridicarea balonului era ordonată pentru ora opt și jumătate. Mai erau șapte minute până atunci.

Dela miază-ză răsunau împușcături. Se părea că începea acolo o luptă de avanposturi. Aproape în același timp urură roatele trăsurii dela cotitura pădurii. Timp de câteva respirații, și iată-o sosind. Căpitanul de stat-major sări jos, strânse mâna ofițerilor și se urcă în gondolă.

Macaraua începu să se învârtească, și balonul se ridică încet. Ofițerul examină funile și privi jos la anora dublă, de care era legat cablul de fier ce se desfășura acumă repede.

Căpitanul stete mai întâi liniștit și cam obosit în gondolă. Abia era o oră de când primise ordinul de zi dela comandanță diviziei, raportase la comandanțul bateriilor grele cari erau îngropate înălțatul unei indoituri de teren la o parte, și era mai întâi de toate bucuros că putea să răsuflă liniștit.

Deodată sună clopoțelul telefonului. Iși puse receptorul după urechi. Comandanțul diviziei întreba. Se uită la barometru și anunță înălțimea 150 de metri, atmosferă cețoasă, puțin transparentă. Pe când vorbea, se ridică peste linia înălțărilor dela apus; vântul bătea în colacul

Viitoarea lege va schimba, poate, multe lucruri din viața constituțională a statului nostru. Se vor înălătura unele neajunsuri, abuzuri, nedreptăți; — dar în ce direcție, și cu ce fel de rezultate, se va putea constata abea mai târziu.

Proiectul ministrului Vázsonyi nu îndrănește nici astăzi a se desbăra de unele prejudecăți. Acestea formează laturea *umbroasă* a proiectului, — o latură ce va ieși în deosebi la iveală atunci, când va fi prezentat și proiectul despre împărțirea *cercurilor* electorale.

M. V.

La proiectele de lege ale lui Apponyi

Proiectele de legi, prezentate corpurilor legiuitorale ale țării din partea ministrului de culte și instrucțiune publică Apponyi, sunt proprii să ne amerească sufletul până la moarte și să ne cutremure inimile cu fiorii desnădejdii. Ele ne lasă biserică afară de meterezele legii, și ne-o degradează la treapta confesiunilor, a bisericilor *tolerante* cu toate consecvențele mașterei și de primejdie ce naște acest cuvânt.

Proiectul de lege, chemat să clădească și fundamenteze autonomia bisericii catolice, a înverșunat în măsură considerabilă chiar și opinia publică maghiară. Doar în înțelesul acestei legi, biserică închinată Romei e pusă în drumul de a ajunge stat în stat. Ea își va avea legislația sa proprie, va primi în administrare fără restricții și condiții, pe lângă întinsele, uriașele moșii, fondul cultului, al instrucției și alte fonduri și fundațiuni cu capitale bogate, iar o parte din școalele primare, secundare și facultăți vor ieși de sub conducerea și direcționarea statului și se vor preface în școli confesionale catolice.

Noi nu ne permitem să riscăm observarea ziarului *Világ*: «reația zice să putem crește în școalele acestea, date pe mâna noastră, numai o generație de oameni, și atunci nu va mai implica nici o primejdie cutezană de a vorbi în fața publicității despre bu-nurile prelaților bisericești».

Pe noi nu ne îngrijorează faptul, că biserică catolică își primește autonomia sa, — aşa e și bine să-și aibă autonomia! — și nici împrejurarea, că în cadrele acestei autonomii va intra o seamă de școale de ale sta-

pitanul corectă efectul loviturilor. Aproape imediat sosi, ca și un răspuns, din poziția ascunsă în direcția punctului 412 o salvă de proiectile. Lupta de artillerie începu acum în toată regula. În intervale se auzeau și foc de infanterie. Proiectile își urmău drumul în curbe întinse; bubuitul tunurilor era tot mai des, dar numai încolo se vedea fumul sau coloanele de foc ale granatelor ce plesneau.

Balonul se oprișe la cinci sute de metri și se legăna uneori încet, sub apăsarea de aer produsă de explozia câte unui șrapnel în apropiere.

Căpitanul vorbea încet neîntrerupt în cornetul telefonului, desena linii și curbe pe hartă, înregistra totul, ca un aparat. Un fior ca de friguri ușoare îl cuprinse. Aștepta ivirea soarelui. Tot ce se petreceea acum era puțin, neînsemnat, față cu ceeace avea să se petreacă atunci. Mai întâi trebuie să poată vedea, apoi avea să cerceteze cu ochianul tabăra inimică, poziție cu poziție. Unde se arăta viață, voia să stingă. Unde sănțeia un tun, voia să-i trimeată cu o siguranță de distanță de cățiva metri granate, — voia să distrugă tot prin puterea a trei cuvinte, pe care avea să le rostească în pâlnia telefonului.

Era o dimineață palidă de iarnă. Temperatura era aspră, înțepătoare. Pe vârfu-

tului, doar suntem pe deplin convingi, că educația ce o face biserică prin școalele ei, este cea mai sănătoasă din toate punctele de vedere. Pe noi ne doare și ne măgnește constatarea ce suntem nevoiți să o facem, că coborâtorii partidului 48-ist uită cu desăvârșire că strămoșii lor, pătrunși de un larg drept și cald liberalism, învățau: fiecare ins are egală îndreptărire să-și desvolte atribuțiile cari îi fac ființă, întru că această desvoltare nu împiedecă desvoltarea celor alții însă, și că acest drept de desvoltare compete fiecărei naționalități, formând totodată temelia și dreptul de existență al naționalităților. Ne covârșește frica desnădejdii, văzând că șeful partidului 48-ist de azi nescotește credințele bărbătilor de stat de prin 1848, credințe sintetizate în art. de lege IX din 1848, în care se zice respicat «în această patrie fiecare confesiune recunoscută prin lege (deci și biserică gr. or. rom.) fără considerare la naționalitate are drepturi absolut egale», și în vreme ce bisericii catolice îi hărăzește toate privilegiile și bunătățile, îi dă chiar școli de stat în administrare și conducere necondiționată, în aceeași vreme bisericii noastre caută să-i iee cu temeiul ordinăților și nu al legii o seamă de școli pentru a le preface în școli de stat luând, vorba ziarului *Világ* unei mare părți a națiunii ungare dreptul bazat în articolul de lege XXXVIII din 1868, de a se putea cultiva în limba sa maternă. (*Világ* din 28 Dec. 1917, pag. 5).

Ne doare cu atât mai sfășietor aplicarea acestor două măsuri, întrucât se știe că biserică noastră este una dintre cele mai vechi biserici din patrie, fiind în toate vremile și între toate împrejurările model de credință față de tron și patrie și pildă vie de jertfire de sine.

Pentru oare ni se măsoară cu două măsuri, când noi ne ostenuim cel puțin în aceeași măsură ca și celelalte biserici, să fundamentăm și întărim rosturile statului și interesele lui bine pricepute: interne și externe, când nu căutăm la obida din suflet, la jalea din inimi, la jertfa trupului, ci însuflareți de credință față de tron și patrie, luminați de dragostea sfântă față cu locul nașterii, unde ne odihnesc moșii și părinții, ne aruncăm fără sovăire, cu viteză asupra dușmanului, din ori care parte ar veni el...

Nădăduim însă, că se vor primeni sentimentele celor dela cărmă,

se va mulcomi pornirea ce învederează cetățuirea proiectelor în chestiune și vor lăsa și pe mai departe școalele noastre în administrare și conducerea bisericii străbune, le vor lăsa și pe mai departe de școli confesionale, cari au știut să crească tronului și patriei cete întregi de eroi, gata oricând să înfrunte moartea. Credem că ministrul Apponyi, om credincios și bun creștin, nu va întoarce cuvintele lui Dumnezeu grăite lui Lot, și nu va grăbi în inima sa, dacă sunt 20, 15, 10, ori chiar și numai 5 păcătoși în neamul și biserică românească, o să o pedepsesc fără cruce.

Și cu durere de frate în inimă, îndrăznim să întrebăm: dar cu biserică soră, cu biserică gr. cat., ce se va întâmpla, și ea o să rămână afară de porțile legii, în drumul lipselor, în bătaia vânturilor, ori ea va intra sub scutul legii?

Dreptul de alegere

Declarațiile partidelor. — Voci de presă din Ungaria și din Austria.

Cercurile politice atât din capitală, cât și din provicie sunt de sine înțeles preocupate mereu de proiectul de reformă electorală prezentat parlamentului ungar.

Partidele care sprijinesc guvernul actual sunt, firește, mulțumite cu opera ministrului Vázsonyi. Celelalte partide recunosc, mai mult sau mai puțin, munca depusă la crearea sa, dar în întregime n' oprobă. Sunt și voci, care găsesc mari scăderi în proiectul ministrului Vázsonyi.

Deputatul Martin Lovászy a făcut în numele *partidului Károlyi* declarațiile următoare:

Proiectul guvernului, cu raport la dreptul de alegere, nu se potrivește deplin cu idealurile, spre care năzuim noi; planul însă la orice întâmplare însemnează, că Ungaria va putea, pe baza aceasta, să treacă necondiționat la o schimbare democratică. Ar fi fost de dorit, ca în chestiunea lărgirii dreptului, precum și a votării secrete, proiectul să meargă mai departe...

Partidul contelui Apponyi consideră proiectul de mulțumitor. Președintul executiv al acestui partid, Ștefan Zlinszky, s'a declarat în următorul mod:

Proiectul dreptului electoral, întocmit de Vázsonyi, corăspunde, după a mea părere, timpului de astăzi și este satisfăcător deplin. Cu privire la punctele de vedere naționale, cete să afirm, că nimeni altul n'ar fi știut să facă mai bine proiectul, decât Vázsonyi. *Proiectul apară și asigură deplin supremă maghiară.* Privitor la votarea secretă, aflu că sunt de ajuns măsurile cuprinse în proiect, care astfel stă în conformitate cu gradul intelectualității din țara noastră.

In cercurile *partidului muncii* se constată, că autorul proiectului nu cunoaște de ajuns poporaționea țării. Acest partid așteaptă să se dea publicitate și proiectul despre noua împărțire a *cercurilor* de alegere. O greșală principală a proiectului este faptul, că s'a compus în spirit radical. Intreaga alcătuială este o lucrare teoretică, ce nu ține seamă de cerințele vieții.

Interesante sunt *voci de presă* asupra des menționatului proiect.

Iată părerile ziarelor din capitala ungară:

Az *Ujság*, care apără până la un punct politica partidului muncii, scrie: Ne vom ocupa cu proiectul, dar nu credem, că prin aceasta avem să înfăptuim oarecare muncă productivă. În chestiunea dreptului electoral nu vedem decât o singură problemă din curențul epocii noastre, și această problemă nu este cea mai importantă.

Pesti Hirlap, deși spune că este vorba de o lucrare serioasă și democratică, totuși zice: Reforma nu este așa făcută, cum a dorit-o *Pesti Hirlap*. Avem, și vom avea, obiecțiunile noastre. Proiectul este rezultatul unui compromis, în care aderenții direcției conservatoare și radicale vor putea merge împreună.

Budapesti Hirlap scrie: Acest drept electoral este mai mult *parodia*, decât *realizarea* dreptului numit universal, egal și secret. Se cuprinde într'insul o lărgire considerabilă a dreptului de alegere; însă cu restrângeră în afară, cu restrângeră în lăuntru, și cu diferite grave vătămări ale principiului.

Critică, bine întemeiată a ziarului *Népszava*, am publicat-o în numărul precedent al foii noastre.

Gazeta Világ, organul radicalilor și al sociologilor, nu consideră proiectul dintre cele mai reușite, dar

rile mai înalte căzuse zăpadă; dungi albe se prelungneau încolo până jos, ca valurile de o culoare albastră închisă ale pădurilor de brad ce acopereau poalele munților.

Acum venea de jos foc de infanterie.

Deodată gondola se clătină mai puternic. Un proiect plesnise abia la vr'o sută de metri sub balon. Presiunea aerului trecu ca o isbuțnire de vânt pe lângă căpitan.

Ochesc tot mai aproape, își zise și scrise trei cuvinte pe o foaie de hârtie pe care o aruncă jos într'un sac de nisip. Efectul se produse imediat. Caii fură înhamăți din nou la macară, și o mutară la vr'o două sute de metri spre nord-vest. Balonul purtat de funie urmă încet direcționarea.

Cu încetul atmosfera desupra ținutului lila o colorație galbenie. Dungile de ceată străluceau în lumina ce se deschidea tot mai mult, ca niște omizi colosale de infanterie. Tot mai sus se urcau, și ca și când ar fi fost supte, se distrămau și dispăreau cu încetul în strălucirea soarelui.

Era acum aproape ora 11. Căpitanul își luase într'un coșuleț de-a mânări și ceva coniac. Începu să mânânce, și se mai încălzi. Se mai bătu cu mâinile peste brațe și peste pulpe ca să-și învioreze circulația săngelui.

Terenul se întindea acum în lumină

deplină. La o depărtare de o mie două sute de metri se vedea lămurit pozițile de infanterie amice. Cele inimicu erau mai departe de 150 metri de acestea. La punctul 412 observă mișcare. Era acolo un colț de pădure, iar alătura un iaz.

Aviză bateria de obuziere, care imediat îndreptă o salvă asupra acestei poziții. Vâile răsunau de bubuitul tunurilor. Balonul tremura și cablurile părăiau. Proiectile se încrucisau, și era pat'că niște uriași ar fi smuls copaci din rădăcină și ar fi repezit unul asupra altuia. Când fumul se risipi, văzu pe un câmp jos oameni mișuind ca niște puncte mici negre. Cu ochianul recunoscu lămurit turcoși în pantaloni roșii săpând în grabă la tranșee. Ceva mai departe în dos era o redută de bușteni, din care văzu ieșind trei oameni și îndreptându-se spre nord. Alți doi ieșiră lăuntru direcția spre sud. Turcoșii erau în număr de vr'o companie.

Chemă comanda diviziei. Anunță o baterie de coastă servită de marinari, cu tunuri de 15 centimetri calibrul, judecând după sunet, la o depărtare de două sute de metri la răsărit de satul L. Într'o adâncitură de vale. Tunurile se vedea lămurit, deși erau ascunse după tușiuri. Trenul era alătura, într'un fel de groapă de pietriș.

La fiecare minut bubuiă acumă căte o salvă. La început ochirea era prea scurtă,

apozi un proiectul nimeri drept în față unui tun. Când fumul se risipi, tunul dispăruse, ca înghițit de pământ. În groapa unde stă trenul, era o învălmășeală grozavă; caii se svârcoleau pe jos cu turbare.

Din spătia miază-zi venea apărată de o indoitoră de teren, o baterie. Si mai departe spre sud se mișcau ca niște omizi colosale de infanterie. Căpitanul auzi deodată de-asupra lui pocnituri surde. Gloanțe nimereau în învelitoarea balonului și o străbateau. Era foc de infanterie. I se părea ciudat că putea să nimerească până aci. Iși zicea: Acu dacă o să îndrepteze vr'o cîteva mitraliere asupra gondolei...

Repede își notă poziție după poziție pe hartă. Se gădea: dacă o să mă nimerească, cel puțin ai noștri să găsească aci, coborând balonul, toate notișele.

Indreptă ochianul spre tranșeele care se vedea ca liniile fine ale unei rețele acoperind în zigzag terenul. Acum comandantul diviziei și acela al bateriei vorbeau aproape în același timp. Jos era ca o vijelie. Proiectile sibruau pe cer ca un stol de păsări negre. Tot terenul de partea din față era acoperit de fum. La dreapta, pe cînele Vosgorilor, două sate păreau incendiate.

Iși simțea nervii cuprinși de o ciudată tremurare. Nu se putea opri să nu se închipuească acolo în sănțuri, în mijlocul

adaoge: Nu trebuie să uităm, că proiectul de față însemnează un compromis între radicalism și între conservatismul de bună credință.

*
Dintre ziarele mari vieneze. Neue Freie Presse crede, că abea după împărțirea cecurilor electorale se va putea forma o judecată definitivă despre efectul reformei dreptului electoral. În nădejdea, scrie N. Fr. Presse, că reforma plănuitoră nu primejdusește transacțiunea, dorim să fie spre întărirea internă a Ungariei.

Fremdenblatt: Reforma lucrată de guvernul Wekerle nu însemnează ruptarea cu trecutul, ci un paș însemnat spre atingerea țintei propuse.

Arbeiter Zeitung declară următoarele: În considerare că o reformă electorală, ce se creiază în zilele de astăzi, trebuie judecată după felul cum corăspunde necesităților democratice, — le împlinește oare în adevăr și în mod cinstiș, — nu putem să ne ascundem părerea, că pomenitul proiect stă departe de cerințele îndreptățite.

Situatia politica.

Premierul Wekerle a fost primit Luni la 5 ore d. a. din partea regelui în audiенță. Cu prilejul acesta a prezentat M. Sale programul nouului partid de guvernare, care și-a dat învoirea prealabilă la punerea în lucrare a acestui program. Se zice că piatra din capul ungii lui a nouului program ar fi înfăptuirea *armatei maghiare independente*.

După audiенță premierul a rămas și pe mai departe în Viena, pentru a se sfătuvi cu factorii în cădere asupra unor chestiuni, care privesc per tractările de pace dela Brest-Litovsc.

In privința fixării cvotelor, nepătându-se ajunge la o înțelegere între reprezentanții Ungariei și Austriei, decidera au supus-o Majestății Sale, Impăratului și Regelui nostru Carol, care cu temeiul rescriptului său din 27 Decembrie dispune, ca cvota pentru Ungaria să rămână până la 31 Decembrie 1918 de 34,6%, cît a fost până acum.

Conferența de pace dela Brest-Litovsc și alte știri

Cătră Ințelegeri

Invitarea Rusiei, adresată cătră aliații săi în scop să participe în termin de 10 zile la tratative generale de pace, s'a răspândit, deja la 26 Decembrie, prin telegrafia fără fir, în toate țările Ințelegerii. Afară de aceasta, ministrul Troki a comunicat tuturor reprezentanților aliaților săi nota rusească, pentru a fi înaintată guvernelor din țările Ințelegerii.

pocnetelor ucigătoare plouând din toate părțile, și cum inima i-ar sta în loc deodată, la siguranță absolută că salva cea mai apropiată avea să trăznească în mijlocul poziției. În minte vedea corpuri sfâșiate și sdrențuite aruncate în aer...

Iar răsună o salvă. Luă pentru un moment ochianul dela ochi și își așină privirile înainte, în cerul acuma de un albastru închis. Inima i se bătea cu putere.

Când se uită iar în jos, în locul tranșelor de mai nainte, văzu îci și colo pete înțuneacoase. Prin prejur se tărua oameni, ca niște fiare rănite de moarte căutând adăpost.

Pe când vorbea acuma cu cuvinte întăriate în aparat, pe când cerul și pământul păreau a plesni sub pocnete, bubuituri și șuerături, sub explozii însuite, deodată îl cuprinse conștiința că el, aci singur în gondola aceasta, era creerul întregei acestei distrugeri. Că fiecare cuvânt pe care îl rostea, însemnă sfâșierea a sute de vieți, ciungărirea atâtă corpori, pricinuirea atâtă răni dureroase, îngrozitoare, acoperirea câmpului acestuia întreg de nenorociți împlorând îndurarea cerului, sau cerându-și moartea să-i scape de chinuri. Se simți cuntrumându-se de groază și o durere acută și străbătu creerul.

Se plecase puțin din gondolă, când deodată o flacără mare albă îi isbi ochii.

Dacă diplomația dela Londra și Paris ar avea dispoziția de a pune în sfârșit pace, nimic n-ar sta în calea discuțiilor de a termină întreg răsboiul în condițiile onorifice desvoltate la Brest-Litovsc.

Însă dispoziția această nu se ivescă de loc nici la puternicii din Franță, nici la cei din Anglia, și nici în America.

Terminul de 10 zile expiră Vineri în 4 Ianuarie, când se vor relua tratativele de pace între puterile centrale și Rusia, după toată probabilitatea fără participarea puterilor apusene.

Nădejdi în Rusia

Intr-o convorbire a unui democrat danez, avută cu Lenin, acest din urmă să

exprimat, că după părerea sa se apropie totuși pacea generală; căci toate popoarele s'au urât de răsboi. Este naivitate a crede în birușa armelor Ințelegerii, chiar dacă răsboiul îl-ar mai întinde un an. Acum este sosit momentul psihologic pentru o pace generală. Iar de cumva nu se va încheia, urmările pentru guverne vor fi cu atât mai rele.

La Petrograd

Consulul austro-ungar Hempel, cu misiunea sa, a sosit în 29 Decembrie la Petrograd.

Mersul răsboiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapest, 31 Decembrie. Frontul răsăritean: armistițiu.

Frontul italian: Ieri după ameazi, în urma unui foc violent de tunuri și aruncătoare de mine, infanteria franceză a atacat pozițiile noastre dela Monte Tomba. După luptă grea, dușmanul a izbutit să pătrundă pe unele locuri în șanțurile noastre. Contraatacuri, din partea noastră, sunt în curs.

Budapest, 1 Ianuarie. (Oficios). Frontul de est: armistițiu.

Frontul italian: Pe platoul dela Assago și pe teritorul dela Monte Tomba, toată ziua a fost o vehementă activitate de focuri.

Şeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 31 Decembrie. (Marele cartier general). Frontul de vest: Grupul armelor principelui moștenitor Rupprecht: La nordul căii ferate Bosinghe-Staden, sub scut de foc puternic, deasemenea engleză au pornit înainte; au fost respinse și am făcut cățiva prisoneieri. Dușmanul a potențat în cursul zilei focul de artillerie la Becealaire. La Huluch și Lens lupte aspre de mine. Spre sud dela Graincourt am respins un

atac dușman în luptă dată piept la piept. Trupele noastre de Hannovera, de Oldenburg și de Braunschweig, cu un atac pregătit în mod îngrijit, au ocupat primele sanțuri engleze spre sud dela Marcoing. Batalioane de Rin, la sud de Vaquerie, au ocupat cu asalt câteva locuri din pozițiile engleză; dușmanul, după contraatacuri împreunate cu mari pierderi, a reocupat o parte din teritorul pierdut. Am făcut prisoneieri 10 ofițeri și 365 de soldați. — Grupul de armate al principelui moștenitor german: Foc de artillerie potențat pe malul de vest al râului Maas și pe ambele laturi dela Ormes. — Grupul de armate al prințului Albrecht de Württemberg: În hărțile de recunoașteri pe înălțimile dela Maas am prins cățiva francezi. Pe fjordul de vest al râului Mosel a crescut focul.

Frontul răsăritean: Nici o noutate.

Frontul macedonean: Intre râul Varadar și lacul Doiran vie activitate artileriească.

Frontul italian: Pe muntele Tomba au durat ziua întreagă luptele de tunuri și mine. După ameazi a pornit la atac infanteria franceză și a pătruns în părți sinugătoare dela Tomba.

Ludendorff.

NOUTĂȚI.

Secretar al Consistorului eparhial gr. or. rom. din Oradea mare a fost ales Dr. Aurelian I. Magier. Revizorul școlar s'a încredințat în mod interimal asesorului referent, Gh. Tulbure. Felicităm consistorul, pentru aflarea acestei norocoase soluții.

Inscrierile la universitatea clujană, pentru al doilea semestrul, se încep în 7 Ianuarie 1918 și durează până în 18 Ian. n. Studenții, cari fac serviciu militar, se pot înscrie la universitate numai cu învoirea dată de comandanțul lor.

Ore oficioase la oficiul poștal. Începând cu ziua de 1 Ianuarie 1918 până la sfârșitul lui Februarie a. c. se făin la oficiul poștal din orașul nostru următoarele ore oficioase: *In zile de lucru*, pentru: scrisori recomandate, pachete, mandate poștale și cassa de păstrare poștală, dela 8—12 înainte de ameazi; scrisori rec. 2—6 d. a.; pachete 2—5 d. a.; mandate poștale și cassa de păstrare poștală 2—4 d. a. *In Dumineci și sărbători*, pentru: scrisori recomandate 8—12 și 2—6 d. a.; pentru celelalte: 8—11 înainte de ameazi. — Telegraful și telefonul sănt deschise permanent, și anume peste zi în sala mare din parter, ear dela 6 ore seara până la 8 dimineață în etajul I al edificiului poștal, cu intrarea în strada Baier.

Simți spaima ca o împunsătură în cefă; aveă impresia că un trăznet căzuse asupra balonului. La vîro sută de metri alături plesnise un șrapnel. Șuerături treceau de jur împrejurul gondolei, schiye loveau învelișul balonului... Si iată un nou proiectil venind în arc... Iarăș o explozie, încât gondola se cătină ca bătută de furtonă și cablul de sărmă împreșteță părăia de pară amenință să se rupă.

Un zâmbet ironic li trecu peste față. Se găndeau: Până să îngătești voi proiectile voastre în balonul meu ca într'un corp viu, sunt eu mai tare decât voi...

Cu tot frigul celăimpresură, simțea nădușala curgându-i în picuri pe obraz. Dar ori unde fulgeră focul unui tun, ori unde se arăta măcar umbra unei poziții, trimitea prin indicațiile ce dădeau de sus, granată după granată.

Jos bătălia era în toiul ei. Focul de infanterie văjăia ca valurile mării în turbare, mitralierele băteau toba într'un tact furibund, iar din sgomotul acesta răsunau din cînd în cînd bubuiturile clare sau surde ale tunurilor. Era o muzică infernală, în mijlocul norilor de fum și de aburi. Departe spre sud, deodată zări un viaduct distrus. Resturile-i se întindeau de două părți ca două brațe în gol.

Dela comandamentul diviziei veni vestea că focul de artillerie va mai dură

zece minute, după care se va da asaltul general de infanterie.

Salvă după salvă răsună. Cele zece minute par că nu se mai sfărșeau. Uitându-se acum jos în marea de fum și de foc ce-si aruncă valurile spre cer, i se părea căte o clipă total ca cevă înfiorător și fantastic, ca cevă nereal, un basm sinistru din lumea de vise rele cu diavoli și stafii.

Apoi totul se liniști. Brusc, ca la o comandă scurtă de o secundă, bubuitul tunurilor tăcu.

Acum urmă asaltul... Căpitanul nu auzea glasuri, dar simțea năvăla puhoiului. Cum sbrubau cu pieptul înainte, în accente sălbaticice, peste sanțuri și obstacole de sărmă cu țepi, căzând, unii ridicându-se iarăș, și năvălind mereu, mereu înainte...

Acum și vedea... Rămase cu privirea sticloasă fixă la ei... Lupta se dădeau piept la piept. Baionete se îngăteau în trupuri omenești, din cari săngele țășnea în șiroaie, paturi de puști sdrobeau scăfărlii, se luptă cu mâinile, cu dinții, obraz la obraz. Horăeli, blestemile trebuiau să răsune acolo și răcnele pătrunzătoare străbătând aerul... Acoperișii de sânge și sudori, ca beți de ritare nebună, săreeau în sanțurile dușmană...

Căpitanul anunță totul din clipă în clipă, trimitea granate în spatele celor ce fugau, și cosea cu un foc nemilos, până ce puțini mai dispăreau în cete răslețe săngerânde...

In loc de cunună peritoare pe coșigul răposatului protopresbiter al Cahulului Ioan Bercan, prieten său domnul exactor arhieicean Vic. Tordășian, președinte al Reuniunii sodalilor români din Sibiu, a dăruit 5 cor. la «Legatul Ilarie Chendi pentru ajutorarea copiilor săraci din Dârlös, aplicăți la meseria».

Distinctie. Preotul campestru Andrei Moldovan din comuna Hendorf, protopiatul Sighișoarei, ca recunoaștere pentru ținută vitejească și pentru meritele căștigate pe câmpul de luptă a fos decorat cu Crucea preoțească cl. II. (Piis meritis), cu săbii, și cu Crucea Carol a trupelor.

Caz de moarte. Primim cu întărire următorul anunț funerar: Emilia Vintilă, conducătoarea Librăriei dela «Foaia Poporului» din Sibiu, în urma unui morb greu și îndelungat, a adormit în Domnul. Rămășiile pământești ale răposatei s-au aşezat spre odihnă vecinică în 17 Decembrie la 2 ore după ameza, dela casa părintească din strada Măcelarilor 23, după ritul bisericii ortodoxe române, în cimitirul central din Sibiu. Dormi în pace sulet bland!

Pentru orfanii răsboiului. Primim următoarele: Școlarii din clasa a treia primă a școalei centrale de stat din orașul nostru au contribuit pentru orfanii răsboiului zece coroane, ca răscumpărare de cunună pusă pe mormântul iubitului lor coleg Iosif Inceze. Pentru dăruire mulțumește: Magistratul sibian. Administrația afacerilor de săraci.

Pentru meșeriașii sărmani. Domnul Dr. Octavian Russu, avocat la «Albina», a binevoit a dăruii 3 cor., ce să se împără drept *daruri de Crăciun* între săracii Reuniunii noastre; funcționarii dela «Albina», dăsoarele: Silvia Bență, Lenica Vestemian, Augusta Radu, Ana Hurubeanu, Victoria Berbene, Sabina Patachi, Valeria Olariu și Vichy Bărdăș, Dr. Milu Dan, adv., Constantin Nartea, Ioan Bărdăș și O. Constantin, d-na Ana Buzna n. Săraru, fiecare căte 2 cor. și Maria Odor 3 cor., Dr. Lucian Balint, adv., 2 cor. și «Albina» institut de credit și economii» cor. 30. Pentru prinos, exprimă sincere mulțumite, în numele «Reuniunii sodalilor români din Sibiu»: Vic. Tordășian, președinte.

Pradă de răsboi. S-au publicat câteva date despre mărimea prăzii de răsboi din Italia. Valoarea lucrărilor cucerite este destul de respectabilă. Tunurile luate, în număr de 3500, reprezintă o valoare de peste un miliard, Nenumărată este mulțimea de haine, albituri și alte obiecte mărunte, în preț de căteva sute de milioane. Prada din Italia se compune din: urez, vin, poame, vite și în deosebi lucruri de teserie. Două din trei părți ale prăzii italiene se vin pe parte austro-ungară; ear una parte din trei este a Germaniei. Valoarea totală a pierderilor italieni e greu de aflat; dar se dă cu socoteală, că se urcă la 5 miliarde de lire.

Teatru cinematograf. Vineri, în 4 Ianuarie, se reprezintă la Apollo, în Strada Scheiș, piesă nouă: *Taina pădurii dela Szentjóob*, film dintre cele mai reușite.

Devenise liniștit, aproape încremenit locul, în mijlocul grozăvilor ce ca și în raze depărtate, purcedeau dela dânsul. Față-i luase o mască rigidă, severă. Plutind singur în văzduh, era ca însăși moartea, care-si desăvârșea opera sinistă, creând acolo jos un iad, cum nici o închisuire omenească nu și-ar fi putut zugrăvi.

Tot mai fixă și mai mare i se făcea privirea, până ce deodată o lumină mare isbuțni în fața lui, împresurându-l. Un trosnet teribil urmă... Când fumul se risipi, balonul se săbatea cu violentă încocă și încolo. El însă, care înfrânsese mijii, zăcea în fundul gondolei, neînsuflețit. Șiroaie de sânge îi curgeau pe față care acuma, în clipa morții, luase iarăș o expresie calmă, omenească.

Comandamentul diviziei sună iarăș. Dar nimeni nu mai răspunse. Gondola balonului se legăna singură în văzduhul rece.

Cugetări

— O femeie neînțeleasă este o femeie, care nu înțelege pe ceilalți.

— Sunt femei maestos de curate ca ledenele. Jignesc-le; ai să vezi penele ei săbălindu-se o clipă: apoi se întorc tăcute, ca

Nr. 393/1917.

(284) 3—3

Concurs.

Pe baza statutului organic §. 23, p. 5. și a regulamentului pentru procedura la alegera de protopresbiter, votat de consilul național bisericesc, al mitropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania sub Nr. 136 protocolar din 1888, prin aceasta se publică concurs pentru îndeplinirea postului de protopresbiter vacant în trac- toul Câmpeni.

Viiitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, anume în parohia Câmpeni.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a). Venitele protopresbiterale, cari stau din salar conform §. 19 din pragmatica de serviciu, și din taxele ce incurg din vizitarea comunelor tractuale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale, după cum sunt acestea regulate prin normative consistoriale.

b). Venitele parohiei făsionate în coala B. cu ocaziunea întregirii dela stat a venitelor preoștei.

Concurenții au să documenteze calificatiunea prescrisă în concluzul congresual Nr. 111, din 1888.

Concursule instruite cu toate docu- mentele sunt a se înainta la consistorul arhidiecezan din Sibiu în restimp de 30 zile dela prima zi ce urmează după publicarea acestui concurs în ziarul «Telegraful Român», însoțite și de o tabelă de califica- tiune după rubricile indicate în regulamentul congresual din 1888 pentru proce- dura la alegera de protopresbiter §. 12.

Concursule intrate după expirarea terminului nu se iau în considerare.

Câmpeni, din ședința extraordinară a comitetului protopresbiteral, ținută la 30 Noemvrie 1917.

Petru Popovici m. p., **Demetru Goia** m. p.,
pres. com. ppresb. paroh, not. com. par.

Aprobat în ședință plenară a consi- storului arhidiecezan, ținută în Sibiu, la 7 Decembrie 1917.

Vasile Mangra m. p.,
președinte.
Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar.

Nr. 570/1917 Prot. (290) 1—3

Concurs repetit.

In sensul ordinului Preaveneratului Consistorului arhidiecezan dela 31 Octom- vrie a. c. Nr. 8298 Bis. pentru întregirea vacantei parohiei de cl. III. **Săsăuș**, proto- presbiteratul Agniteit, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publi- care în «Telegraful Roman».

Emolumentele sunt cele statorite în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

Cerurile de concurs, înzestrate cu docu- mentele necesare, să se înainteze sub- scrisului în terminul sus indicat.

Concurenții, după prealabila încuviin- tare a protopresbiterului tractual, să se pre- zente în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserică din parohie spre a cânta și pre- dică, eventual și celebra.

Agnita, în 28 Noemvrie 1917.

Joachim Muntean
propop.

„Cassa de păstrare”, societate pe acții
în Oltzákadát.

Aviz.

Anunțăm reducerea etalonului depunerilor cu 1 Ianuarie 1818 la 2%.

2—3 (289) **Direcțunea.**

Publicație.

Se dă în arândă pe anul 1918 păsunatul de vară cu oile pe muntele Gârcu și Fărcaș. Licităția se ține a 3-a zi de Crăciun, la 2 ore p. m.

Nicolae Todosan,
primar în Boiu.

Redactor responsabil Dr. Nicolae Regman.

Practicanți.

Sub condiții favorabile se primesc ca practicanți doi tineri absolvenți de 3 sau 4 clase medii la firma:

Ivan Comșa & Fi
(291) 1—3 **Szellsty, com. Szeben.**

Aviz.

Se caută un cantor la biserică parohială rom. gr.-or. din Cluj, pe lângă un salar lunar de 100 coroane, cvartier liber, și din venitele stolare. Doritorii de a ocupa acest post au să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare la sfânta biserică, ca să cânte.

Cluj, la 7 Decembrie 1917.

3—3 (283) **Comitetul parohial.**

À apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană : : :
„Biblioteca Băncilor Române“
NrII 21—22.

Curs elementar
de
Stenografie Românească
după
sistemul stenotachigrafic
de
Vasile Vlaicu,
matematicul „Băncii gen. de asigurare“, Sibiu.

Prețul 2 coroane, plus 10 fil. porto.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit revăzută la însărcinarea comisiunei, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al serierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „Τά συμβολικά βιβίλα“. Atena 1883.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbei, pe lângă „Prefață“ revizorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea“ arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se afă în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde broșă, cu prețul de 3 cor.

Revanzătorilor li se dă rabat 20%.

În „Biblioteca meseriașilor români“

au apărut:

- Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, fără în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) 60
Nr. 2. I. Nestroy: Pribejgi, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca 50
Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru cei voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu 60
Nr. 4. Ioan Lupean: Bucovina n'a învățat și umblă la înșurat, sau Vladuțul mamei 40
Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vietii. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale 60
Se pot procura dela Librăria arhidiecezană, Sibiu.

In editura comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian redactorul „Telegraful Român“ a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinei în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Subminarea evangeliu. Impărația lui Dumnezeu.*

Se afă în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto postal.

Revanzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu**Predici**

de
Mihai Păcățian,
protopresbiter

și aiți preoți din prebiseritul B.-Comloșului.
Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

de
E. Hodoș.

Prețul 2.50 cor. + porto 20 bani.

Curs de scris cu mașina.

Dau instrucție în **scrisul cu mașina** pe diferite sisteme.

Cursul se începe în 15 Ianuarie st. n. Instrucția se dă după dorință
în limba maghiară, română și germană.

(286) 3—3 **Amănunte:**

Sibiu - Nagyszeben, Strada Schewis
(Schewisgasse) Nr. 26 parter în stânga.

Vânzare de lemne de foc.

Vând și furnizez prompt **lemn de fag**, calitatea primă, și
producție proprie, în cantități mari și mici,

cu prețurile zilei.

Certificate de furnizare am la îndemână.

Prenotări se pot face în Sibiu la:

Kincs Samuné
Strada Turnschul Nr. 15.

și

Lieblich Jenő
Strada Gușteriții Nr. 56.

Salamon Sámuel,

producent și vânzător de lemn în Aranyosgyéres.

A apărut în editura comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane:

B. Ruiz Amado:

Secretul succesului

converbiri teoretice și practice cu tinerii de 15—20 ani, traducere de Vasile Stan, profesor la seminarul „Andrei“ Cuprins: *Secretul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Incă o țigare...? Păhărele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor septă voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietenii. Cavalerism și Donchiștism. Viermele neadormit. Orientari. O putere... Nobleta adevărată. Inclinațile și destoiniciole. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecție și o părere. Cheamarea dumneiescă. Munca. Impărtirea timpului. Statornicia. Impărtășește ca să învingeri. Puterea de sus Adaus: Saturile unui părinte către fiul său.*

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se afă în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu 2.20 coroane.

Revanzătorilor se dă un rabat de 20%.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.**Trei predici**

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.